

31 Ιανουαρίου, 1989

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ,

Αιτητής

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 538/87).

Υδατοπρομήθεια — Άδεια ανορύξεως φρέατος — Απόρριψη σχετικής αιτήσεως λόγω γειτνιάσεως με Κυβερνητική διάτρηση — Υπό τις περιστάσεις η απόφαση ήταν εύλογα δυνατή για τη διοίκηση.

- 5 Έννομο συμφέρον — Υπόγειοι υδάτινοι πόροι — Ανήκουν στη Δημοκρατία σύμφωνα με το Άρθρο 23.1 του Συντάγματος — Απόρριψη αιτήσεως πολίτη για ανόρυξη φρέατος, προς χρήση υπογείου ύδατος — Δεν αποβλέπει στην απόκτηση ιδιοκτησίας, αλλά σε δικαίωμα χρήσεως περιουσίας του Δημοσίου — Η παραχώρηση άδειας
- 10 ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια της διοικήσεως — Η απόφαση είναι καθοριστική για το δικαίωμα του αιτούντος σε χρήση δημοσίας περιουσίας — Επομένως η σχετική πράξη είναι εκτελεστή και ο αιτών έχει έννομο συμφέρον να την προσβάλει.

- 15 Το κύριο νομικό ζήτημα, που έχει εγερθεί στην υπόθεση αυτή, ήταν κατά πόσο ο αιτητής είχε έννομο συμφέρον να προσβάλει την απόφαση, με βάση την οποία απορρίφθηκε αίτημα για ανόρυξη φρέατος, με αιτιολογία ότι τούτο γειτνιάζει προς Κυβερνητική διάτρηση. Η νομική ανάλυση του Δικαστηρίου, το οποίο κατέληξε
- 20 στο συμπέρασμα πως η πράξη είναι εκτελεστή και ο αιτών είχε έννομο συμφέρον προσβολής της διαφαίνεται από τα πιο πάνω εισαγωγικά σημειώματα. Τελικά η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίφθηκε, γιατί η λήψη της επίδικης απόφασης ήταν εύλογα δυνατή για τη

Διοίκηση.

Η αίτηση ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις :

Έπαρχος Λευκωσίας ν. Ιωαννίδη, 3 Α.Α.Δ. 107,

Κωστή ν. Επάρχου Αιμοχώστου (1964) Α.Α.Δ. 432.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόρριψης της αίτησης του αιτητή για χορήγηση άδειας ανορύξεως φρέατος για την άρδευση του χωραφιού του.

Μ. Μιλτιάδους για τον Αιτητή.

Χ. Κυριακίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο Κώστας Χαραλάμπους είναι ιδιοκτήτης κτήματος που βρίσκεται μέσα σε ελεγχόμενη περιοχή για τους σκοπούς του Περί Υδατοπρομηθείας (Ειδικά Μέτρα) Νόμου, 1964 (Ν.32/64 - και Τροποποιήσεις που έγιναν με τους Ν.55/65 και Ν.17/75). Στις 5.2.87 υπέβαλε αίτηση για χορήγηση άδειας ανορύξεως φρέατος για την άρδευση του χωραφιού του. Ο Έπαρχος Πάφου αφού πήρε τις απόψεις του διευθυντή του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων απέρριψε το αίτημα. Η αίτηση απορρίφθηκε για τους ίδιους λόγους που το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων διετύπωσε ενστάσεις στην παραχώρηση της άδειας. Οι λόγοι αυτοί συγκοιούνται στην γειτνίαση του κτήματος με κυβερνητική διάτρηση που λειτουργεί στα πλαίσια του μεγάλου αρδευτικού σχεδίου Πάφου. Η άρνηση της Διοικήσεως γνωστοποιήθηκε στις 9.4.87.

Θέμα της προσφυγής είναι η αναθεώρηση της αποφάσεως με αίτημα την ακύρωσή της. Οι λόγοι που έχουν προ-

βληθεί από τον αιτητή για υποστήριξη του αιτήματός του είναι:

5 (1) Παραβίαση των Διατάξεων του Ν.32/64. Έγινε ει-
σήγηση ότι οι πρόνοιες της νομοθεσίας δεν παρέχουν
δικαίωμα στον Έπαρχο να αρνηθεί την χορήγηση
άδειας. Η διακριτική του ευχέρεια περιορίζεται, κατά
την άποψη του αιτητή, στην επιβολή όρων για τις συν-
θήκες και χρήση του νερού που θα αντλείται.

10

(2) Πλάνη της Διοικήσεως για τα γεγονότα της υπο-
θέσεως.

15

(3) Υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας. Βασική θέση
του αιτητή είναι ότι η αρμοδία αρχή δεν άσκησε τη δια-
κριτική της ευχέρεια για την προώθηση των στόχων
που αποβλέπουν να εξυπηρετήσουν οι σχετικές διατά-
ξεις του Ν.32/64.

20

(4) Έλλειψη αιτιολογίας .

Η Διοίκηση υποστηρίζει την απόφαση ως το αποτέλε-
σμα έγκυρης άσκησης της διακριτικής εξουσίας που της
παρέχει ο νόμος. Επιπλέον έχει αμφισβητήσει το δικαίω-
μα του αιτητή να προσβάλει την κρινόμενη απόφαση.
25 Θέση της Διοικήσεως είναι ότι η απόφαση δεν θίγει έννο-
μο συμφέρον του αιτητή ώστε να νομιμοποιείται στην
προσφυγή του στο Ανώτατο Δικαστήριο. Ο δυσμενής επη-
ρεασμός ενεστώτος έννομου συμφέροντος του προσφεύγο-
ντος αποτελεί προϋπόθεση για την άσκηση της Αναθεωρη-
30 τικής Δικαιοδοσίας που παρέχει το Άρθρο 146 του
Συντάγματος. Ο αιτητής στερείται εννόμου συμφέροντος,
σύμφωνα με την επιχειρηματολογία του δικηγόρου της
Δημοκρατίας, επειδή οι υπόγειοι υδάτινοι πόροι ανήκουν
35 σύμφωνα με το άρθρο 23.1 του Συντάγματος στη Δημο-
κρατία, γεγονός που έχει επισημανθεί επανειλημμένα σε
δικαστικές αποφάσεις. (Βλέπε μεταξύ άλλων *District
Officer Nicosia v. Georghios Ioannides*, 3 R.S.C.C.
107,110 και *Andreas Anastasi Costi v. District Officer
40 Famagusta*, 1964, C.L.R. 432 (Ποινική Έφεση). Παραγνω-
ρίζεται η φύση του δικαιώματος το οποίο ο αιτητής επι-
διώκει να αποκτήσει με αίτηση για την άντληση υπογείων

υδάτων. Πρόκειται για άδεια χρήσεως της περιουσίας της Δημοκρατίας η παραχώρηση της οποίας ανάγεται όπως ρητά ορίζεται στη νομοθεσία στη διακριτική ευχέρεια της αρμόδιας διοικητικής αρχής. Η αίτηση για ανόρυξη φρέατος δεν αποβλέπει στην απόκτηση δικαιωμάτων ιδιοκτησίας επί των υπογείων υδάτινων πόρων. Αν το θέμα αφορούσε δικαιώματα ιδιοκτησίας τούτο θα ξέφευγε της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου αυτού και θα ανάγεται στην αποκλειστική δικαιοδοσία πολιτικού Δικαστηρίου.

Με την αίτησή του για ανόρυξη φρέατος ο αιτητής δε διεκδικεί δικαίωμα ιδιοκτησίας αλλά άδεια για τη χρήση αγαθών που ανήκουν στο Δημόσιο. Η παραχώρηση άδειας ανάγεται αποκλειστικά στη διακριτική ευχέρεια της Διοικήσεως και η άσκηση της διέπεται από τα πλαίσια του νόμου και τους κανόνες χρηστής διοικήσεως. Η απόφαση της Διοικήσεως είναι καθοριστική για το δικαίωμα του αιτητή για τη χρήση περιουσίας του Δημοσίου και επομένως εκτελεστή. Με την άρνηση της Διοικήσεως να εκδώσει την άδεια θίγεται δυσμενώς το δικαίωμα το οποίο ο αιτητής ισχυρίζεται ότι δικαιούται να αποκτήσει από το Δημόσιο. Και με την προσφυγή του επιδιώκει την αναθεώρηση της αποφάσεως για να ελεγχθεί η νομιμότητά της. Διαπιστώνω ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 146 για την άσκηση δικαστικού ελέγχου και κατ' ακολουθίαν απορρίπτω την προδικαστική ένσταση.

Η προστασία των υδατινών πόρων της νήσου και η ισορροπημένη και ορθολογιστική χρήση τους αποτελεί θέμα υψίστης προτεραιότητας για το Δημόσιο. Ο Περί Υδατοπρομήθειας (Ειδικά Μέτρα) Νόμος του 1964 έχει ως πρωταρχικό στόχο την καθιέρωση ειδικού καθεστώτος για τη χρήση των υδατινών πόρων σε "ελεγχόμενες περιοχές" όπως είναι η περιοχή στην οποία ευρίσκεται το κτήμα του αιτητή. Όπως διακηρύσσεται στο προοίμιο του Ν.32/64 βασικός σκοπός του νόμου είναι η συντήρηση και προστασία των υδατινών πόρων σε περιοχές στις οποίες " υφίσταται ή πιθανόν να παρατηρηθεί σοβαρά ανεπάρκεια υδατοπρομήθειας". Συσχετισμός των προνοιών του Ν.32/64 με εκείνες του Περί Φρεάτων Νόμου Κεφ. 351 (Βλ. Τροποποιητικούς Νόμους Ν.47/61, Ν.19/62 και Ν.88/84) αποκαλύπτει ότι απώτερος στόχος του νομοθέτη με τη θέσπιση της νομοθεσίας του 1964 ήταν η επιβολή πρόσθε-

των περιορισμών στην παραχώρηση άδειας σε ιδιώτες για την ανόρυξη φρεάτων σε ελεγχόμενες περιοχές όπου το πρόβλημα των υδατινών πόρων παρουσιάζεται ιδιαίτερα οξύ. Στις ελεγχόμενες περιοχές παραχώρηση άδειας για

5 ανόρυξη φρεάτος συναρτάται με τους διαθέσιμους υδατινούς πόρους στην ευρύτερη περιοχή - την ελεγχόμενη περιοχή - καθώς και το πρόγραμμα για την χρησιμοποίησή τους.

10 Στην προκειμένη περίπτωση η απόρριψη του αιτήματος για παραχώρηση άδειας σχετίζεται άμεσα με το επίπεδο και την χρήση των υδατινών πόρων στην ελεγχόμενη περιοχή όπως καταφαίνεται από τις θέσεις του Τμήματος αναπτύξεως Υδάτων που έχουν υιοθετηθεί από τον Έπαρχο και γνωστοποιηθεί στον αιτητή. Ο τόπος στον οποίο

15 επιζητείται η ανόρυξη φρεάτος βρίσκεται σε μικρή απόσταση (400 περίπου πόδια) από κυβερνητική γεώτρηση που χρησιμοποιείται στα πλαίσια του μεγάλου αρδευτικού έργου Πάφου η απόδοση της οποίας υπάρχει κίνδυνος να επηρεασθεί δυσμενώς από νέα διάτρηση στην περιοχή. Δεν έχει προσκομισθεί κανένα στοιχείο ή μαρτυρία η οποία να θέτει σε αμφιβολία τις διαπιστώσεις αυτές ή που να υποστηρίζει τον ισχυρισμό ότι η Διοίκηση άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια με αλλότρια κίνητρα.

20

25 Καταλήγω ότι η λήψη της επίδικης αποφάσεως ήταν λογικά εφικτή μέσα στα πλαίσια της διακριτικής ευχέρειας της Διοικήσεως και όντως αιτιολογημένη. Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται

30 στο σύνολό της σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

35 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*